

Inhoudsopgave

Landschapsarchitect Berg en Bos	1
Van de voorzitter	3
Bronnen van Berg en Bos	3
Wijkagent	6
Stadsdeelmanager	7
Grafheuvels	8
Duurzaam in de wijk Berg en Bos	10
Zomaar in het bos	11
AGOVV	12
UMTS (vervolg)	13
BSO bij Scouting	14
Ervaring van een bestuurslid	14
Handhaven is niet hetzelfde als straffen	15

Geduld hebben en vasthouden aan hoofdstijl-kenmerken.

Door Peter Essink

Die rode draad viel goed te beluisteren, toen wij ir. Linda Hooijer, landschapsarchitecte van de gemeente Apeldoorn, interviewden over haar project "Park Berg en Bos". Nu zo duidelijk de eerste goede resultaten te zien zijn van de grote opknappbeurt van het park, laten wij onze lezers graag eens nader kennismaken met één van de belangrijke drijvende krachten achter dit project. Linda Hooijer is in 2002 toegetreden tot het team van ontwerpers binnen de afd. Openbare Werken, die invulling geven aan de inrichting van de openbare ruimtes in Apeldoorn. Met een historie van geboren en getogen zijn aan de randen van Arnhem, waar openbare ruimte en bos elkaar ontmoeten, maar ook werken in Rotterdam aan o.a. de herinrichting van het Kralingse Bos, brengt zij bagage in die uiteindelijk geleid heeft tot het verantwoordelijk worden voor het vormgeven van zo'n mooi project in Apeldoorn. Als wijkraad bestuur verbazen wij ons frequent over het trage malen van ambtelijke molens. Een geliefd onderwerp voor een mop, maar

de praktijk is vaak nog erger. Maar..... uiteindelijk komt er uit dat proces van nota's schrijven, heroverwegen, herijken van nota's, masterplannen maken, financiering bronnen zoeken, politieke afstemmingen, overleg met betrokken bestuurlijke en private partijen,

uiteindelijk toch een consensus, enzovoort. En daar moet je naast je vakkennis ook veel geduld voor hebben. Zoveel is ons wel duidelijk geworden uit dit proces, dat voor dit project +/- 8 jaar doorlooptijd gevegd heeft om te komen waar wij nu

staan. Maar dan zijn er ook een aantal stevige ankerpunten gecreëerd waardoor het project ook tot een goed einde kan worden gebracht. Cofinanciering door de EG draagt zorg dat dit project niet zomaar geschrapt kan worden nu ook onze gemeente zo drastisch bezuinigen zoekt. Maar ook een opgekomen afweging binnen de gemeente of de huidige ronde toegangshuisjes niet tot gemeentelijk monument benoemd zouden moeten worden zorgde voor oponthoud. En laten wij niet vergeten de Triënnale, met de daarin geprezen, maar door andere verfoeide "Royal Mile". Maar eerder opgestelde rapporten, waarin "laag voor laag" de cultuurhistorie van het park was vastgelegd, leverden een stevig inzicht in de "hoofdstijl-kenmerken" van het park, en voorkwamen dat in

de historie door min of meer toevallige samenloop van omstandigheden ontstane ontwikkelingen een hoofdrol kunnen gaan spelen.

Als spin in het web bleef Linda Hooijer steeds de constante factor in dit proces, terwijl het uitvoerende projectmanagement in de loop der jaren aan nogal wat wijzigingen onderhevig was. Het is boeiend om te horen hoe de dagelijkse praktijk eruit ziet van een inrichter van de openbare ruimte. Van de belangrijke verschillen in samenwerking met architecten. Zo viel tussen de regels door te horen dat "het landschap naar "De St@art" (Natuurhuis en Apenheul kantoren) toegebracht moest worden", terwijl het nieuw te bouwen "restaurant van Wentink

zorgvuldig tussen de bomen ingepast zal worden". Voor de paden moesten ook keuzes gemaakt worden, die uiteindelijk een duidelijke scheiding teweeg brachten van bezoekersstromen. Enerzijds een breed makkelijk toegankelijk pad voor toegang tot de Apenheul, maar daarnaast smalle en zo minimaal mogelijk paden, in het groen en veelal direct langs de vijver. En over dat deel van het ontwerp werd Linda echt enthousiast, toen de voor haar belangrijk nieuwe ervaring van de "picturale enscenering" aan bod kwam. Een vakbegrip waarmee bedoeld wordt dat je een park zodanig ontwerpt, dat er door verrassende en steeds wijzigende zichtlijnen telkens weer een duidelijk

ander plaatje (uitzicht) ontstaat. Door middel van balkons ontstaat er steeds een andere blik op de vijver en wordt het hoogteverschil echt ervaren. Als Nederlandse landschapsarchitect is het werken in een vlakke wereld eigenlijk de standaard, maar in het gebied rond de vijver maken die hoogteverschillen, dat een andere aanpak noodzakelijk werd. En toen bleek de samenwerking met van ir. Jolanda van Looij (zelfstandig werkzaam als landschaparchitect) van cruciaal belang. Wat zij voor ogen hadden viel niet efficiënt op tekeningen naar de aannemer te communiceren. Dus hebben zij, in het veld, veelal paaltje voor paaltje, samen met de werkmannen en de mensen van technisch uitvoeringsbedrijf SmitsRintsma zelf de paden uitgezet volgens de principes van de "picturale enscenering".

Wat nu nog rest voor deze fase is het aanleggen van het voorplein, dat aansluiting gaat geven aan het parkeerterrein; de oprichting van het grote slingerende hekwerk waarmee het park 's avonds afgesloten kan worden; het bestemmen van het oude theehuis, waarvan vooralsnog wordt aangenomen dat het blijft bestaan; de facelift van de snackbar aan de stijl van het vernieuwde park; en tot slot het opnieuw openen van het fietspad van Grindberglaan naar de Asselsestraat. Wij hebben er veel vertrouwen dat het uiteindelijk allemaal goed komt.

De bij dit artikel opgenomen "artist impressions" geven u hier alvast een voorproefje van.

Van de voorzitter

Illegaal kamperen of een stadscamping?

In het concept voorontwerp bestemmingsplan Apeldoorn West waaronder andere de verdere plannen van het park Bergen Bos worden vastgesteld, is ook sprake van een locatie voor een zgn. stadscamping.

Alle grote steden in Nederland hebben een stadscamping, deze zijn allemaal in een natuurlijke omgeving gelegen dichtbij de mooiste steden van ons land. Het zijn zeer verschillende campings maar wel allemaal een uitstekende uitvalsbasis om de veelzijdigheid van het aanbod van de aangrenzende stad te ontdekken, Cultuur, musea en uitgaansmogelijkheden op een steenworp afstand van de stadscamping.

In het concept voorontwerp bestemmingsplan Apeldoorn West is aan de Asselsestraat, achter het Stay Okay, ook een plaats voorzien voor een stadscamping. Deze camping met een beperkte omvang dient wel over een aantal faciliteiten te beschikken die de moderne "camperaar" wenst te gebruiken zoals goede verbindingen van het openbaar vervoer, Wifi aansluiting, fietsverhuur enz.

Het is verbazingwekkend dat Apeldoorn, uitgeroepen tot de beste gemeente in de provincie en zich manifesteert als het centrum van de toeristische bewegingen op de Veluwe nog niet over zo'n faciliteit beschikt. Wellicht heeft het iets te maken met het feit dat er in de omliggende dorpen binnen de gemeente al veel campingbedrijven zijn.

Als wijkbewoner is het u wellicht ook opgevallen dat er in toenemende mate bij de grenzen van ons woon- en bosgebied illegaal gekampeerd wordt. Aan het einde van de diverse lanen waar de hondenbezitters hun auto's parkeren wordt er inmiddels ook gekampeerd!

Rekening houdend met de wensen van de omwonenden zullen wij het plan van een stadscamping op de rand van het stadspark Bergen Bos niet direct veroordelen of afwijzen.

Cees Kielstra, vz.

Bronnen van Berg en Bos (20),

De piloot

Door Bart Meyer

Op 7 oktober 1946 stortte een militair vliegtuig op het gymnastieklokaal van de Christelijke H.B.S. aan de Jachtlaan in Apeldoorn. Dat lokaal werd bij bepaalde gelegenheden ook gebruikt als gemeenschapsruimte en had als zodanig een symbolische betekenis. De gevolgen waren verschrikkelijk: twee en twintig scholieren en de piloot vonden de dood; zijn moeder overleed door een hartaanval. Anderen raakten zwaar gewond. Het dorp verkeerde in een shock.

De vernielde gymzaal en de plaats waar het vliegtuig is neergekomen, gezien vanaf de Vliegerlaan.

"Dat hebben de Duitsers gedaan." "Zijn dat de Russen?" Een Indische jongen schreeuwde dat dit het werk was van de Jappen. En een dominee gaf door wat een eenvoudig man hem had verteld: Die piloot heeft het gedaan, maar het was Godshand. Daar waren jongeren van de school die geen medelijden konden opbrengen met het lot van de vlieger. Het gerucht had zich meester gemaakt van de ramp, een volgens de Nieuwe Apeldoornsche Courant 'soms wat pijnlijk gerucht'. De schuldvraag speelde daarin een grote rol, een vraag die paste bij de tijdgeest van die jaren en bij de emotionele gebeurtenissen van dat moment. In de nasleep van de Tweede Wereldoorlog werd veel geschreven en gesproken in termenvan goeden kwaad, schuld en onschuld.

Max Christern had een Duitse vader en een Nederlandse moeder. Hij werd geboren op 7 mei 1923 in Vorden. Het gezin verhuisde in het midden van de jaren dertig naar de Ribeslaan in Berg en Bos, waar moeder Christern na de dood van haar man de zorg had voor drie opgroeiende kinderen. Max was de middelste, een enthousiaste en

evenwichtige jongen die een sterke band had met zijn moeder. De vliegsport was zijn grote hobby en daarom was hij vaak te vinden op vliegveld Teuge.

Aan het begin van de oorlog werd hij als Rijks-Duitsers opgeroepen voor de Duitse militaire dienst. Max wilde niet en bedacht een plan: hij meldde zich bij het leger om een opleiding tot vlieger te volgen in Polen. Nog zonder een brevet te hebben ontvangen, vluchtte de jonge piloot met een toestel richting Engeland. Door benzinegebrek evenwel moest hij landen in Nederland waar hij onderdook tot het einde van de oorlog.

Na de oorlog begon Christern een nieuwe vliegopleiding in Engeland en werd halverwege 1946 geplaatst op vliegveld Valkenburg. Het in ongerede geraakte veld was door de Royal Air Force provisorisch gerepareerd en daarna weer overgedragen aan de Nederlandse Luchtstrijdkrachten (LSK), zoals de luchtmacht toen heette, een onderdeel dat behoorde bij de landmacht.

Piloot Max Christern met achter hem een vriend in een zweefvliegtuig op Teuge.

De sfeer bleef lange tijd typisch Brits en relaxed. Ofschoon de voorzieningen veel te wensen overlieten (een vliegdiensgebouw ontbrak bijvoorbeeld), kwam er ook een klein detachement van de Marine Luchtvaart Dienst (MLD). Dit eskader had een goede reputatie verworven vanwege de zeer actieve deelname aan de oorlogvoering in R.A.F.-verband. Het marinepersoneel behoorde bij de 860 Squadron gevechtsopleiding die was uitgerust met vliegtuigen van het type Fairey Firefly MK 1.

Dit toestel fungeerde als jager-verkenner en kon opereren vanaf een vliegdekschip. Max was een van de leerling-vliegers. Voor hem en de meesten van zijn collega's was het 'Vuurvliegtuig' tot voor kort onbekend.

Fairey Firefly op vliegbasis Valkenburg

Ondanks de vrede was de opleiding gericht op een taak als oorlogsvlieger. Dat betekende voor de leerling een afgemeten training die niet verschilde van de wijze zoals die had plaatsgevonden onder directe oorlogsomstandigheden. Kandidaten

mochten niet ouder zijn dan 25 jaar; dit in verband met de lichamelijke eisen. Karaktereigenschappen als verantwoordelijkheid, standvastigheid stonden hiermee eigenlijk opgespannen voet, terwijl durven onverschrokkenheid (de Engelsen noemden het 'dash') als onontbeerlijk werden beschouwd. De instructeurs leerden de leerling-vlieger de grenzen van overmoed en roekeloosheid op te zoeken en tegelijkertijd te waken voor overmatig zelfvertrouwen. Tijdens de eerste lessen met de Firefly werd Max ingewijd in de geheimen van de cockpit en de allereenvoudigste beginselen van het vliegen, zoals klimmen en dalen. De Engelsen stonden erom bekend dat zij in het bijzonder de nadruk legden op oefenen, oefenen en steeds maar weer oefenen. In het operationeel maken lag het accent van de vervolgoeding. Op 20 maart 1946 kwam de Koninklijke Marine tijdelijk in het bezit van het vliegdekschip Karel Doorman en begin mei verhuisden 15 carriervliegtuigen naar hun drijvende thuisbasis. Het vliegdek bleek evenwel te klein voor dit type. Het oplanden was een drama met veel ongelukken en schade. De Fireflies waren voorzien van te smalle banden, in ieder geval bleek het landingsgestel vaak te zwak. Het percentage vliegtuigen dat daardoor crashte was hoog. De marineleiding wilde voorkomen dat dit de buitenwereld bereikte. Max Christern had de vliegopleiding tot dan toe met veel toewijding en voortvarendheid gevolgd. Hij stond goed aangeschreven bij zijn instructeurs

en Prins Bernhard had hem persoonlijk de 'wings' opgespeld. Hij toonde zich vastberaden om met de Karel Doorman naar Nederlands-Indië te kunnen gaan, al lukte dat niet meer voor 25 september, toen het marinevaartuig zijn eerste reis naar de Oost begon. Daartoe moest hij nog een medische keuring ondergaan; de kwaliteit van zijn ogen kon nog roet in het eten gooien. Indien hij zou slagen, lag de weg open naar het avontuur in het land waar zijn familie had gewoond. Het eerste weekend van oktober bracht hij thuis door bij zijn moeder, zus Mareike en broer Harald. De keuring en haar mogelijke gevolgen waren een belangrijk onderwerp van gesprek in de huiskamer aan de Ribeslaan 12. Zondagavond reisde Max met een vriend per trein terug naar Den Haag om zich vervolgens te melden op de vliegbasis. Door het gezamenlijk gebruik van Valkenburg door landmacht en marine was onvrede ontstaan tussen de top van beide krijgsmacht delen ten aanzien van het gebruiksrecht. Dit gesteggel had onbedoeld ook een negatieve uitwerking op de handhaving van de noodzakelijke discipline onder het personeel en in het bijzonder op het toezicht op de leerling-vlieger. De journalist Jan van Kerkvoorde tekent aan de vooravond van de vliegtuigramp in zijn boek de stemming in de onderofficiersmess: "stoerdoenerij waarvan de 'buitenwacht' zich geen voorstelling kon maken." In de loop van de morgen van maandag 7 oktober startte sergeant-vlieger Christern zijn eenmotorige Firefly vanaf de vliegstrip Valkenburg voor

een oefenvlucht. De piloot had de uitdrukkelijke opdracht gedurende een halfuur in de omgeving van de basis te vliegen, ten einde met het vliegtuig beter vertrouwd te geraken onder Nederlandse omstandigheden. Maar hoe kan een mens de grote verrassing van de positieve keuringsuitslag in de fascinatie van de vliegerij binnen dertig minuten in zijn eentje verwerken? Dat moet in het vrije luchtruim op enigerlei wijze door zijn hoofd hebben gespeeld. In weerwil van de militaire instructie nam hij de beslissing om van koers te veranderen, over de Veluwe richting Apeldoorn. De vlucht duurde twintig minuten. Door de heldere lucht was het dorp goed zichtbaar. De machine vloog naar het marktplein waar het herfstzonnetje de bedrijvigheid veraangenaamde. De

aandacht van de mensen richtte zich vrijwel meteen op de snelle, wendbare Firefly die de normale vliegbeweging vertoonde. De piloot maakte een rondje, liet het gas los waardoor het toestel in een duikvlucht kwam om het vervolgens met brullende motor weer op te trekken. Tot schrik van de toeschouwers werd dat enkele malen herhaald. Toen zette de machine koers in westelijke richting en bereikte de omgeving van het Juliana Ziekenhuis aan de Sprengenweg waar hetzelfde wisselende motorgeluid werd gehoord. Een deel van het keukenpersoneel, bezig met de middagmaaltijd, liep naar buiten, onder hen de jonge kok Bart Meijer die tijdens de oorlog op Het Loo getuige was geweest van beschietingen door vliegtuigen en

interesse had in luchtvaarttechniek. De ongewone manoeuvres van de jager hielden hem een tijdje aan de grond genageld: "Dat gaat nooit goed!" Max Christern vervolgde zijn vliegpatroon over de bebouwde kom. De zesjarige Nelleke Kusters werd door haar angstige moeder op de vijfsporang stevig bij de hand gegrepen toen zij van een winkel naar huis in de Sumatralaan liepen. Rond 11.15 uur bereikte het toestel de locatie van de Christelijke H.B.S. aan de Jachtlaan en omgeving. Het geraas van de motor trok de aandacht van verschillende leerlingen in de klas. De achter de school gelegerde militairen begroetten de jachtvlieger enthousiast. Een van hen kende Max persoonlijk.

Hij moest daardoor een uitwijkmanoeuvre maken en gleeed iets rechtsboven de toren langs om vervolgens optrekkend meteen een bocht naar links te maken, over het zadeldak van de gymzaal heen, langs het militaire kampement, richting Ribeslaan. Bij het nemen van die bocht is het mis gegaan. Om die beweging goed te kunnen uitvoeren, moet het toestel een helling maken, d.w.z. op z'n linker kant gaan liggen. Dat sterk overhellen is een voorwaarde om de naar binnen gerichte kracht op te wekken die de traagheid van de rechte lijn moet overwinnen. Die handeling werd door de piloot zodanig uitgevoerd dat er te weinig zijwaartse druk ontstond om de machine adequaat naar links te geleiden.

Toen Christern in duikvlucht op de school kwam aanvliegen dreigde een botsing met de toren van het gebouw.

Kaartje van Berg en Bosch met aanvliegroute van de Firefly vanaf de markt (met oriëntatiepunten in rood).

Door snelheidsverlies zette het toestel een rechtlijnige koers in en zakte zijdelings weg in tolvlucht. Daarbij raakte de rechter vleugel de nok van het hoofdgebouw waardoor de brandstoftanks loslieten en de achterzijde van het dak van de gymzaal doorboorden met fatale gevolgen. De Firefly was vóór alles jager met bijbehorende uitrusting. Onder de vleugel konden twee afwerpbare tanks worden meegevoerd, elk van 200 liter benzine. De maximum-snelheid bedroeg 621 km. per uur met een vliegduur van 4 uur zonder en 6½ uur met afwerpbare hulptanks. Vluchtwijdte 12,5 m., lengte 11,55 m., hoogte 4,36 m. en afhankelijk van de uitrusting een totaal gewicht van ruim 4½ à 6000 kg.

Neef Max (l.) in gesprek over "oom Max" met de huidige directeur – de heer P. Bergambagt – van het Christelijk Lyceum.

In de vergadering van de Tweede Kamer van donderdag 10 oktober gaf de minister van Marine, J.J.A. Schagen van Leeuwen, een toelichting bij de toedracht van het ongeluk. De commandant Zeemacht Nederland, schout bij nacht J.A. Gauw, legde de volgende dag een verklaring af op de radio in het programma voor de Nederlandse Strijdkrachten. Beiden maakten duidelijk " dat de marine omtrent dit ongeval niets verweten kan worden." Van de zijde van het ministerie werd geen verder onderzoek ingesteld naar de oorzaak van het ongeluk, althans niet in de openbaarheid.

Een van de overlevenden, Piet Oostlander, had al die jaren de piloot doodgezwegen, tot het moment dat

er iets in hem veranderde. In 2006 verwoordde hij in een interview openhartig zijn gevoelens voor de familie Christern: "In 1986, toen de ramp veertig jaar geleden was, hebben we voor het eerst een kaarsje aangestoken voor Max."

N.B.: Dit artikel is een verkort weergave van een beschrijving van het leven van Max Christern. Het is mede tot stand gekomen door mijn contact met de neef van de piloot en de ontmoeting die wij hadden op 13 mei jl. in en rond het Christelijk Lyceum aan de Jachtlaan, op uitnodiging van de directeur. Op vrijdag 7 oktober 2011 zal de jaarlijkse herdenking van de vliegtuigramp plaatsvinden in de school en op de begraafplaats aan de Soerenseweg.

De scholen zijn weer begonnen....

Door Ronald de Man- wijkagent

Voor onze kinderen willen we vaak het beste van het beste. Om te voorkomen dat ze ziek worden, krijgen ze inentingen. En om te voorkomen dat er ongelukken in het verkeer gebeuren krijgen ze een mooi vlaggetje op de fiets. En de kleintjes dragen een fietshelm om te voorkomen dat ze schade oplopen als er toch iets gebeurt. Heel goed allemaal, want we willen met zijn allen ongelukken voorkomen. Maar hoe zit dat met onze eigen bijdrage? Vertonen wij allemaal verantwoord rijgedrag in de buurt van kinderen en scholen?

'Wij gaan weer naar school' of 'De scholen zijn weer begonnen'. Het zijn bekende slagzinnen uit de campagne van Veilig Verkeer Nederland. Hierbij wordt de aandacht gevraagd voor de veiligheid van de kinderen die weer door het drukke verkeer naar school gaan. Het zijn echter niet alleen de kinderen die weer op weg naar school gaan, maar ook hun ouders. Er zijn nog steeds veel ouders die hun kinderen met de auto naar de basisschool brengen.

Klachten van ouders over ouders

Het afgelopen schooljaar heb ik als wijkagent weer veel klachten gekregen over het gedrag van een aantal van

deze ouders. Bij de meeste basisscholen rijdt men te hard, men parkeert auto's op stoppen en voor uitritten. Ook blokkeren ouders de doorgang omdat kinderen vlak voor de school worden afgezet. Dit gedrag leidt tot ergernis bij andere ouders, omwonenden van de school en bij de kinderen die wel te voet of op de fiets naar school komen.

Bekeuren?

De afgelopen jaren heb ik met diverse schoolhoofden overleg gehad over de aanpak van dit probleem. In een aantal gevallen zijn de ouders via schoolkrant of nieuwsbrief gewezen op genoemd gedrag. Soms leidde dit even tot verbetering van de situatie, maar in veel gevallen was dit helaas maar van korte duur. Daarom werd ons gevraagd de overtreders te bekeuren. Het afgelopen jaar hebben wij dit incidenteel gedaan. Met name op het moment dat de situatie ergens te gevaarlijk werd en er veel klachten van omwonenden kwamen. Het is voor de politie niet mogelijk om dagelijks bij alle scholen in de wijk te controleren. En laten we eerlijk zijn, eigenlijk zou dit ook niet nodig moeten zijn.

Een veilige omgeving voor schoolgaande kinderen

U wilt toch ook niet de veiligheid van schoolgaande kinderen in gevaar brengen? Houd rekening met de

omstandigheden nabij scholen. De meeste scholen hebben onvoldoende parkeergelegenheid. Kom daarom zoveel mogelijk op de fiets naar school. Mocht dit niet tot de mogelijkheden behoren, parkeer dan het voertuig op een aangewezen plek in de buurt van de school. Ga wat eerder van huis en matig uw snelheid in de buurt van de school. Let ook op het vervoer van de kinderen. Zorg dat zij in de gordels of in kinderzitjes vervoerd worden.

En doe alles niet om een eventuele bekeuring van de politie te voorkomen. Doe dit voor de veiligheid van uw eigen kinderen. De politie zal op gepaste tijden controles gaan uitvoeren. Ik hoop dat we dan weinig bonnen hoeven schrijven... Ik wens iedereen een veilig en leerzaam schooljaar toe !

Van de stadsdeelmanager:

Door José Cvetanovic

Stadsdeelaanpak

De gemeente Apeldoorn werkt nu al een jaar of vijf met de zogeheten 'Stadsdeelaanpak'.

Diverse op elkaar afgestemde instrumenten die bedoeld zijn om u als bewoner meer invloed te geven op wat er in uw wijk gebeurt en om beter samen te werken met alle partners die in de wijken actief zijn. Ons stadsdeel was samen met De Maten, het eerste stadsdeel dat hiermee begon.

Toekomstagenda

In 2006 is er in ons stadsdeel samen met de bewoners die daaraan mee wilden doen een Toekomstagenda opgesteld. Dit is een inventarisatie van de wensen en behoeften van de bewoners, die vervolgens na onderwerp en op prioriteit is gegroepeerd. Deze Toekomstagenda is aangeboden aan de gemeenteraad zodat zij konden zien welke onderwerpen in het stadsdeel speelden.

Twee Stadsdeelplannen

Vervolgens heeft mijn voorganger met de verschillende diensten binnen de gemeente overleg gevoerd over de onderwerpen die in de Toekomstagenda waren opgenomen. Gekeken is wat ervan deze wensen en behoeften zou kunnen worden gerealiseerd in gang gezet,

of minstens op de agenda geplaatst. Het resultaat van deze gesprekken was het eerste Stadsdeelplan voor de periode 2008-2009. Dit Stadsdeelplan is geaccordeerd door het college en ook weer aangeboden aan de gemeenteraad zodat zij bij de uitvoering 'vinger aan de pols' konden houden. In 2010 hebben we samen met de wijkraden gekeken naar de stand van zaken na twee jaar: liggen we op koers, zijn er dingen nog helemaal niet van de grond gekomen, zijn er misschien inmiddels juist andere acties nodig etc. Dit heeft geleid tot een tweede, geactualiseerd, Stadsdeelplan voor de periode 2010-2011. Inmiddels zijn we natuurlijk al actief met de uitvoering hiervan bezig. Deze uitvoering wordt gevolgd door het zogeheten 'Stadsdeelplatform' waarin naast de wijkraden ook de stadsdeelwethouder en de 'wijkpartners' zoals de wooncorporaties, welzijnsorganisatie Wisselwerk en de politie zitting hebben.

Nieuwsgierig?

De Toekomstagenda, het eerste en het tweede Stadsdeelplan zijn in te zien op de sites van de gemeente en van de wijkraad.

Evaluatie Stadsdeelaanpak

Inmiddels gemeentelijke Stadsdeelaanpak geëvalueerd. Deze evaluatie was positief: het lukt op deze manier daadwerkelijk om de bewoners meer te betrekken en

invloed te geven. En de instrumenten Toekomstagenda en Stadsdeelplannen bevallen en werken. Dit betekent dat we hiermee verder gaan. En in het stadsdeel Noordwest al heel snel.

Nieuwe Toekomstagenda in 2012

In het najaar van 2011 starten we in het stadsdeel Noordwest met het proces om tekomentot een nieuw toekomstagenda voor de komende jaren. De opzet is als volgt: In september/oktober komen we met de wijkraden en andere partners in het stadsdeel bij elkaar om op basis van alle informatie die wij hebben een analyse van de wijken in het stadsdeel te maken. Ook bespreken we met elkaar wat de beste manier is om u als bewoner te vragen naar uw wensen voor het stadsdeel. Eind 2011/begin 2012 bieden we de analyse ter informatie aan u als bewoners aan. De wijze waarop kan per wijk verschillen. In de ene wijk wordt bijvoorbeeld gekozen voor bewonersavonden, in de andere wijk voor een digitale enquête of nog een andere manier. Hoe dan ook, wij komen naar u toe met de vraag om aan te geven of u de analyse van uw wijk herkent en of u zaken wilt toevoegen. Al deze input resulteert in de nieuwe Toekomstagenda voor Noordwest en deze leidt op zijn beurt weer tot nieuwe Stadsdeelplannen.

Een grafheuvel – een stukje geschiedenis

Door Henk Otto

Het is twee ijstijden geleden, dat het ijs de rand van het gebied dat nu Veluwe heeft opgerold en opgestuwd. Een dikke laag ijs bedekte toen het huidige noord Nederland tot aan de lijn Haarlem, het Gooi, Utrechtse heuvelrug en de Veluwezoom tot aan Nijmegen. Na die ijstijd van 150 duizend jaar terug, kwam de laatste ijstijd die duurde van ca. 50.000 tot 15.000 jaar geleden. Het ijs kwam toen niet tot aan de "Veluwe", maar bleef steken in Denemarken en Noord Duitsland.

Voor de periode tussen de ijstijden is het de vraag of hier ooit mensen zijn geweest. In die tijd was wat nu Nederland is een onontgonnen gebied waarin rivierentundra's doorsneden en uitkwamen in de zee die toen veel verder

weg lag. Neanderthalers leefden toen in Europa maar het is niet waarschijnlijk dat zij ook in onze omgeving rondtrokken. Er was hier in de toendra immers weinig te halen. Vondsten laten zien dat toenmalige bewoners, rondtrekkende verzamelaars en jagers, zich voornamelijk ophielden langs de riviermonden en de kusten. Daar was vis en in de kustvlakten kon worden gejaagd.

In 2009 werd een Nederlandse vondst bekend van een Neanderthaler fossiel – een stukje schedeldak – vanuit de zee voor de Zeeuwse kust. Destijds stond het gebied droog omdat al het water was bevroren en deel uitmaakte van het landijs dat een groot deel van Noord Europa bedekte. Het fossiel is tussen de 40.000 en 100.000 jaar oud.

De moderne mens die via de Balkan en Oost Europa naar het westen migreerde bereikte ca. 35.000 jaar geleden zuidwest Europa, maar heeft toen waarschijnlijk nooit Nederland bereikt.

Het is pas geruime tijd na de laatste ijstijd, ca. 12.000 jaar geleden, dat de moderne mens ook in onze omgeving arriveerde. Voor onze prehistorie worden twee perioden onderscheiden die met name verschillen in klimaat. In de oude steentijd (Paleolithicum) die voor het Nederlands grondgebied duurde van ca. 13.000 tot omstreeks 8800 jaar voor onze jaartelling, was het nog behoorlijk koud en het leven was beperkt tot toendra planten en dieren. In de midden steentijd (Mesolithicum) was het relatief warm. In het landschap hadden zich dichte wouden ontwikkeld.

In beide perioden waren het weer jager-verzamelaar groepen met name langs de oevers van rivieren, meren en de kust die mogelijk in ons land actief waren. Zij moeten langs de kust bewust de relatief snelle stijging van de zeespiegel vanwege het smelten van al het landijs hebben ervaren.

Ruim 5000 jaar geleden begonnen de moderne mensen vanuit zuid en oost Europa zich als landbouwers op vaste plaatsen te vestigen en deze leefgewoonten hebben waarschijnlijk omstreeks 5300 v.C. ook al de grenzen van Nederland bereikt. We noemen deze tijd die duurde van 5300 tot 2000 voor onze jaartelling de nieuwe steentijd (Neolithicum). Er is dan sprake van verschillende culturen.

Een voorbeeld daarvan is wat nu wordt genoemd het volk van de trechterbekers. Zij hebben overal in Europa grote stenen (megalieten) bij elkaar en op elkaar geplaatst. Zo kwamen vanuit

het noorden en arriveerden omstreeks 3400 jaar voor onze jaartelling in Drenthe en Noordwest Duitsland waar ze grote stenen graven bouwden, de hunebedden. Vanuithet zuid kwamen de boeren van de Klokbekercultuur.

Ze zijn zo genoemd naar hun typische aardewerk.

Dat had de vorm van een kerkklok en was rijk versierd. In Nederland vestigden zij zich op de hoge zandgronden van de Veluwe en Drenthe.

De boeren van de Klokbekercultuur waren ook handelaren. Uit de kustgebieden van de Oostzee haalde men barnsteen en uit Spanje haalde men zout. Uit Engeland en de Balkan haalde men iets nieuws. Een metaal waarmee men bijlen, dolken en zwaarden maar ook sieraden mee kon maken: koper. De komst van koperen en bronzen voorwerpen betekende het einde van de steentijd en begon de bronstijd. Deze cultuur verspreide zich over geheel Europa en legde de basis voor het boerenleven dat sindsdien nauwelijks is veranderd. Metalen voorwerpen hielpen de boeren hun land te ontginnen en hun voedsel te verbouwen. In onze omgeving is gezien het woeste

karakter van het landschap van de "Veluwe" dit een gebied geworden waar mensen moeizaam konden overleven. Eenvoudige kleine boerderijtjes met stukjes grond daaromheen vormden samen kleine dorpjes. De leefwijze in die kleine gemeenschappen is in de bijna 3000 jaar tot recent nauwelijks veranderd.

Aan het einde van de steentijd en in de bronstijd veranderde ook de gewoonte waarmee de boeren hun doden begroeven. De boeren begroeven hun doden in grafheuvels die gemaakt werden in de buurt van hun woning. Aan het einde van de steentijd, waren dit graven voor één persoon, later in het begin van de bronstijd werden grafheuvels familiegraven.

De grafheuvels worden met name in Drenthe en op de Veluwe gevonden, alleen in gebied van de gemeente Apeldoorn zijn er zo'n 200 bekend, waaronder enkele aan de westelijke rand van onze wijk. Daar vinden we ze bijvoorbeeld aan het eind van de Wildernislaan, op het landgoed Berg en Bos. Het zijn allemaal geregistreerde archeologische rijksmonumenten, wat blijkt uit het paaltje dat bij iedere grafheuvel is te vinden. De grafheuvels worden schoon gehouden van struikgewas en bomen. Een voorbeeld daar is monumentnummer 138, het betreft een grafheuvel van een onbepaald (complex) type, datering -2850t/m -801 (periode late steentijd/m bronstijd).

De grafheuvel kunt U, net als alle andere monumenten, vinden op de cultuurhistorische kaart van Nederland op internet: www.kich.nl/kich2010/flex De nadere omschrijving luidt: Het betreft een terrein waarin een grafheuvel met als datering Neolithicum en/of Bronstijd. Op grond van de ligging en het uiterlijk van de heuvel mag worden aangenomen dat het hier om een grafheuvel gaat.

De grafheuvel ligt op een vlakte in een geaccidenteerd dekzandlandschap in een bosrijk gebied op de Veluwe. De bodemgesteldheid betreft zand. De heuvel is zichtbaar in het landschap. Etc. Alhoewel er recent weer wetenschappelijke onderzoeken hebben plaats gevonden naar grafheuvels in de kroondomeinen is er in het algemeen nog zeer weinig bekend. Daarvond daar men een stukje bewerkt barnsteen en crematieresten.

Bronnen:
 Holleman – Nederland in de prehistorie
 Wilschut – De tijd van jagers en boeren
 Burenhult – De eerste mens
 Internet: o.a. Meester Henk, eigen verzameling perspublicaties (ANP)

VIGILAT Beveiliging

Professionele dienstverlening in:

- Mobiele Surveillance
- Keyholding en alarmopvolging
- Collectieve beveiligingsprojecten
- Objectbeveiliging
- Portiers- en Receptiediensten
- Evenementenbeveiliging en VIP-begeleiding
- Data Safe Service
- Telefoon Services

Veelzijdig in veiligheid

telefoon 055 - 542 41 49
 Fax 055 - 541 03 82
 E-mail: info@vigilat.nl
www.vigilat.nl

Duurzaam in wijk Berg en Bos!

Door Henk Otto

Een echt icoon van duurzaamheid in onze wijk is natuurlijk De St@rt bij Apenheul. Het gebouw is zo ontworpen dat voor de warmtehuishouding in het gebouw zelfs geen gasaansluiting noodzakelijk is. De architect had er echter geen rekening mee gehouden, dat voor alle werkzaamheden van de medewerkers in het gebouw behoorlijk wat elektriciteit nodig is. Dat wordt nu nog afgenomen via een "groene" leverancier, maar er is een bouwvergunning voor een overkapping met zonnepanelen, zodat in de komende herfst alle benodigde elektriciteit direct van de zon zal worden afgenomen. Ook bij Koningin Julianatoren is duurzaam een belangrijk item. Deze zomer zijn daar oplaadpalen, zie foto, voor elektrische auto's geplaatst, zodat milieu bewuste bezoekers, na een prettig verblijf in het park, zonder zorgen met een volle accu terug kunnen naar huis.

Mogelijk zijn er ook wijkbewoners die willen meewerken aan duurzaam gebruik van energie.

Daarom hier aandacht voor onderstaand initiatief.

Een voorbeeld van hoe ook in Apeldoorn wordt gedacht over duurzame energie. Dus energie waarbij geen gebruik wordt gemaakt van delfstoffen, maar energie die lokaal wordt opgewekt via duurzame bronnen zoals zon- en wind-energie en bijvoorbeeld vergisten van bio-massa van rest producten van de landbouw en veeteelt. Een groep personen uit Apeldoorn heeft daarvoor een initiatief ontwikkeld met als doel in eigen omgeving opwekken van duurzame energie te gaan regelen. Het is de **Stichting deA** die tracht dit van de grond te krijgen.

Wat willen zij? Wij citeren:

Waarom

Het vraagstuk van onze toekomstige energievoorziening is één van de meest urgente van deze eeuw. Energie wordt schaars en duur. Een houding van 'het zal mijn tijd wel duren' kan niet meer. Het zijn kleine stapjes die je als inwoner van Apeldoorn kunt maken, maar wel een belangrijke start, voor jezelf en dus voor de wereld. En bedenk, juist met elkaar maken we echt het verschil.

De belangstelling voor energiebesparing en duurzaamheid neemt ook in Apeldoorn toe. Ieder heeft zo z'n eigen redenen om energie te besparen of te verduurzamen. Lagere kosten, een beter klimaat, minder afhankelijkheid van derden, stimuleren van de plaatselijke werkgelegenheid, een goed gevoel enz. Wij proberen een stap te maken: Duurzame energie van en voor Apeldoorners.

Energie uit Apeldoorn

Wat is er mooier dan straks onze eigen energie op te wekken in Apeldoorn, schoon, eerlijk en betrouwbaar. Het mooie aan duurzame energie is dat het bij uitstek lokale energie is. De zon, wind, bodemwarmte en afval het ligt voor het oprapen. En dat is nu precies wat we willen doen. Energie opwekken in Apeldoorn. Groene stroom uit Apeldoorn waarvan je weet waar deze vandaan komt omdat je het kunt zien en aanwijzen; groene stroom dicht bij huis. We beginnen met het opwekken van energie met zonnepanelen op zeer grote dakoppervlakken en in Apeldoorn kijken we natuurlijk ook naar de inzet van biomassa. Maar er zijn veel meer mogelijkheden denk aan wind, water en het gebruik van restwarmte en dan hebben we het nog niet eens over alle mogelijkheden om energie te besparen. Kortom genoeg werk aan de winkel.

Onze eigen energie

Uitgangspunt is het oprichten van energiecoöperatie waar uiteindelijk de leden het voor het zeggen hebben. Duurzame energie voor een eerlijke

prijs daar gaat het om. En als er al winst gemaakt wordt dan blijft die in Apeldoorn. In de coöperatie want de coöperatie is eigenaar.

De coöperatie is eigenaar of beter gezegd de leden van de coöperatie. Bij de leden ligt immers de zeggenschap en zij zijn ook de aandeelhouders. Aandeelhouder in de goede betekenis van het woord "dooreen aandeel te leveren".

En voor alle duidelijkheid iedereen in Apeldoorn kan "een aandeel leveren" en lid van deA worden.

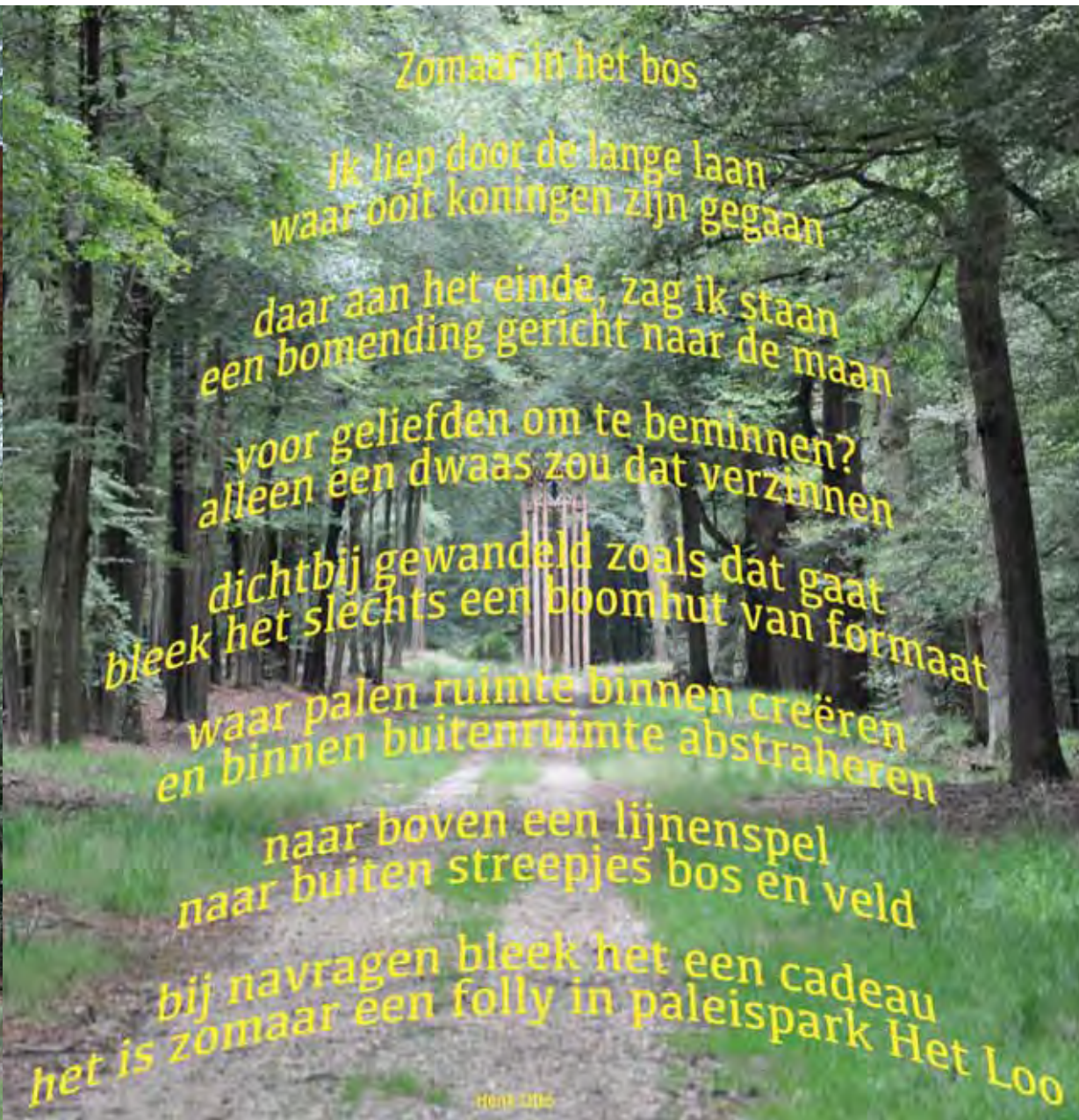
Leveren aan Apeldoorn

Duurzame energie opwekken in Apeldoorn daar gaat het dus om. En dan is het vervolgens ook logisch om die opgewekte stroom ook aan Apeldoorners te leveren. Klant worden van de A dat is het enige wat u straks moet doen om echte groene stroom uit Apeldoorn in huis te halen.

Door lid te worden van deA verkrijgt u zeggenschap en door klant te worden van deA krijgt u energie geleverd. DeA is nu nog georganiseerd als stichting maar streeft ernaar in deze bestuursvorm reeds in september om te zetten in een coöperatie. Zij hoopt dan 600 leden te hebben.

Dus wilt U ook deelnemen?

Zelfs raadsleden en een wethouder gingen U voor, kijk op:
www.de-a.nl

Een vertrouwde aankoop geeft tevredenheid!

- **Verkoop nieuwe auto's**
- **Inruil en verkoop occasions**
- **Lease**
- **Reparatie en onderhoud**
- **Tankstation**

**Berg en Bos
Garage**

Waar service nog heel gewoon is!

Burg. R. Nepveulaan 29
7313 EX Apeldoorn
055 - 355 91 00
info@bergenbosgarage.nl
www.bergenbosgarage.nl

Voorontwerp bestemmingsplan Laan van Spitsbergen 2 / Locatie AGOVV

Door Cees Kielstra

Alweer bijna een jaar geleden werden we geïnformeerd omtrent de inhoud van het voorontwerp bestemmingsplan Laan van Spitsbergen. De voorgenomen wijzigingen in het bestemmingsplan hadden betrekking op de uitbreiding van de "stadionfaciliteiten van de BVO AGOVV". Gezamenlijk met de werkgroep Asselsestraat en de wijkraden van de Sprengen en Orden en vele anderen zijn er 84 reacties ingediend bij de Gemeente. De verwerking van al deze reacties heeft meer tijd gevergd en onlangs is bekend geworden welke planaanpassingen door de ambtenaren zijn geformuleerd.

In essentie komt het erop neer dat de bouw- en gebruiksmogelijkheden terug worden gebracht tot hetgeen strikt noodzakelijk is. Het gebruik zal worden beperkt tot veldsporten en andere mogelijkheden (manege, golfbaan e.d.) worden geschrapt. Het bouwoppervlak was alstrakafgebakend; in de tekst wordt nu ook over de goot- en bouwhoogte van 4 en 8 meter gesproken. Hierbij wordt

dan een specifieke uitzondering vermeld voor de skyboxen. Omtrent al deze aanpassingen dient nog besluitvorming plaats te vinden.

Inmiddels heeft AGOVV een nieuw bestuur met nieuwe mensen en ook nieuwe ideeën. Men heeft aangegeven ook na te denken over de bestaande tijdelijke bebouwing waarvan een deel aan vervanging toe is. Hoe een en ander precies uit komt te zien, is nog niet bekend. Daarmee is het ook niet zeker of het past in het voorontwerp van het bestemmingsplan zoals dat nu voorligt. Dit betekent dat de procedure van de voorgenomen wijziging niet verder kan en formeel de inspraakreacties niet beantwoord worden.

We hebbende ambtelijke staf laten weten de berichtgeving voor kennisgeving aan te nemen en afwachten wat er na de zomerperiode op ons af zal komen. De BVO AGOVV maakt geschiedenis in Apeldoorn en die is nog niet afgelopen!

Geen UMTS-mast op de Callunalaan!

Door Peter Essink

In een zeer recente mail van T-Mobile aan de gemeente wordt gesteld dat T-Mobile accoord gaat met intrekking door de gemeente Apeldoorn van de aan T-Mobile verleende vergunning. Een en ander moet nog wel formeel worden afgewikkeld maar het is goed nieuws voor onze wijk. De gemeente bedankt dan ook, in een mail, de VVE De Arendsburcht en het bestuur van de wijkvereniging Berg en Bos voor de bereidheid en inspanningen om alsnog een vergunningvrije antenne mogelijk te maken. Wat was het vervolg op de situatie als geschetst in ons voorgaande nummer? In een poging om de impasse te doorbreken heeft inmiddels de gemeente Apeldoorn wel een heel duidelijke stap gezet. Zij heeft T-Mobile schriftelijk geïnformeerd dat zij van hen verwacht dat alsnog concrete stappen worden gezet om tot overeenstemming te komen met de Arendsburcht. Zij heeft in haar schrijven ook duidelijk verwoord dat de grond waarop de mast zou

moeten worden geplaatst eigendom is van de gemeente Apeldoorn en dat tot op heden alleen ambtelijk de bereidheid is uitgesproken om voor de benodigde grond een zogenaamd recht van opstal te verlenen. Zij merkt echter op dat het college van Burgemeester en Wethouders hierin het laatste woord heeft en dat zij, gezien het aanwezige alternatief, bepaald niet uitsluiten dat hiervan alsnog zal worden afgezien. Dat is een zeer stevige aanduiding dat het ook voor de gemeente Apeldoorn nu echt menens is en dat ook zij formeel en schriftelijk heeft uitgesproken dat gewerkt moet worden richting de Arendsburcht oplossing. We wachten nu de formele afwikkeling af (intrekking vergunning etc.) T-Mobile zal in de loop van volgend jaar nader in contact treden met de VVE De Arendsburcht om een overeenkomst te sluiten voor een nog technisch te ontwikkelen nieuwe antenne-opstelling op het dak van de Arendsburcht.

de
notarissen
van alle tijd en aandacht
naam

all
round

Paslaan 16
7311 AL Apeldoorn
Postbus 10495
7301 GL Apeldoorn
T (055) 58 22 300
F (055) 58 22 301
E info@dnvn.nl
www.denotarissenvannaam.nl

Leo Kok
onroerend goed
ondernemingsrecht
estate planning

Willem van Rozen
personen- en familierecht

Anja Hansma
familierecht
estate planning

Ineke Schuijt
onroerend goed

Tony Ling
ondernemingsrecht

Omgevingsvergunning op het perceel 4-6 Bso op scouting terrein

Door Cees Kielstra

Bovenstaande kopregel slaat op de vergunning die de gemeente heeft verstrekt aan de Stichting Scoutinggroep Stadhouder Willem III om het bij de Stichting in gebruik zijnde gebouw te verhuren aan een BSO in Apeldoorn. Bij deze omgevingsvergunning wordt er voorbij gegaan aan de beperkingen van

het bestemmingsplan voor dit terrein en is er niet ingegaan op de bezwaren van de direct omwonenden. Een en ander is aanleiding geweest om bij de onafhankelijke bezwarencommissie bezwaar aan te tekenen en de individuele bezwaarschriften van de direct omwonenden te ondersteunen. Inmiddels heeft de commissie een oordeel uitgesproken met als conclusie

dat de gemeente op juiste gronden de vergunning heeft verleend en derhalve de ingediende bezwaren ongegrond zijn verklaard met dien verstande dat de bezigheden van de BSO expliciet met tijd en plaats in de omgevingsvergunning zijn vermeld.

De scoutingactiviteiten zijn al jaar- en dag een bekend fenomeen op de Jachtlaan en vinden hoofdzakelijk in de weekenden plaats en zijn als zodanig vermeld in het bestemmingsplan. De Scoutingclubs kwamen ook altijd in aanmerking voor een gemeentelijke subsidie en dat is, met de financiële beperkingen van de gemeente, nu voorbij en zocht men alternatieven voor de financiering van hun activiteiten. Na ingewonnen advies blijkt dat er verder geen haalbare juridische argumenten zijn om de omschrijving in het bestemmingsplan van de toegestane activiteiten tegen te houden.

Wel zullen wij met de gemeente en direct betrokkenen overleggen op welke wijze handhaving van de vergunning van de BSO activiteiten, maximaal 30 kinderen en uitsluitend op dinsdag- en donderdagmiddag van 15.00 tot 18.30 uur dient plaats te vinden. Om de overlast voor de omwonenden te beperken vinden wij het onze taak om met alle partijen tot concrete afspraken te komen.

Ervaringen van een bestuurslid

Door Cees Hovius

Enige tijd geleden werd me gevraagd om mijn ervaringen als bestuurslid, die de portefeuille "bouwen en wonen" van Henk Otto overgenomen heeft, op papier te zetten. In de eerste plaats moet ik eerlijk bekennen dat ik gelukkig steeds kan terugvallen op de deskundigheid van Henk en de andere bestuursleden. In de portefeuille "bouwen en wonen" zijn ondergebracht de bestemmingsplannen, (ver)bouwen en slopen, gebiedsontwikkeling, nieuwbouw, wonen (woon omgeving) en woon beleid. De zaken waar ik tot nog toe mee te maken heb gehad, betreffen vooral hetaandachtsgebied bestemmingsplannen en bouwen/slopen.

Op de website van de gemeente Apeldoorn (www.apeldoorn.nl) is voor ons allemaal veel informatie digitaal beschikbaar. Moest u vroeger veelal naar het stadskantoor om daar bepaalde informatie te achterhalen; nu kunt u en dus ook ik, veelal bij het digitale loket aan de benodigde informatie komen. Bestemmingsplannen zijn online te bekijken. De werkwijze binnen ons bestuur is als volgt: de meldingen komen binnen bij de secretaris; hij beoordeelt de relevantie en stuurt deze zo nodig door aan ondergetekende. Afhankelijk van de situatie neem ik vervolgens de nodige actie. Een veel voorkomend dilemma is dikwijls dat het algemeen

(vervolg ervaring van een bestuurslid)

belang van de wijk afgewogen moet worden tegen een individueel belang van een wijkbewoner. Het spreekt vanzelf dat het algemeen belang van de wijk voor ons altijd voorop staat. Mijn inziens is een aardige illustratie van mijn 'bemoeienissen' is het dossier buitenschoolse opvang (BSO op het scouting terrein) aan de Jachtlaan. De gemeente Apeldoorn heeft hiervoor een omgevingsvergunning afgegeven. Tegen deze vergunning hebben wij als wijkvereniging bezwaar gemaakt. Uiteindelijk leidde dat tot een hoorzitting van de geschillencommissie. Voor deze geschillencommissie diende ik een pleitnota in. U kunt deze in zijn geheel nalezen op onze website.

De essentie hiervan zijn het benadrukken van de rust in onze bos- en parkstroken, waarvoor in onze wijk een extra beschermde status geldt. De wijkvereniging is daarom van mening dat aan die waarde geen concessies aan mag worden gedaan en heeft daarom verzocht de omgevingsvergunning in te trekken.

Helaas heeft dit bezwaar niet geleid tot het gewenste effect (voor meer info zie het artikel elders in dit blad) Mocht u vragen hebben op het gebied van "bouwen en wonen", dan kunt u altijd contact met mij opnemen. Mijn contact gegevens vindt u in het colofon op de achterpagina.

Handhaven is niet hetzelfde als straffen

Door Gemeente Apeldoorn ingezonden

Stel, uw buurman bouwt zomaar een schuur in zijn tuin. U klaagt daarover bij de gemeente, want de schuur beneemt uw uitzicht en de buurman heeft voor het bouwwerk geen vergunning aangevraagd. Toch mag de schuur blijven staan, sterker nog, de buurman krijgt achteraf alsnog een vergunning. U zult zich afvragen: "Hoe kan dat nou? Dit is de wereld op z'n kop!" In dit artikel wordt uitgelegd hoe het handhaven op bouwvergunningen werkt.

Per jaar komen bij de gemeente ruim 3.000 klachten over bouwwerken binnen. Van deze meldingen leiden er maar 75 tot een handhavingzaak. De overige klachten worden afgedaan of opgelost. Dat gebeurt bijvoorbeeld omdat de oude situatie wordt hersteld of omdat er een vergunning aangevraagd kan worden. Sommige klachten komen steeds terug en lopen al jaren, vaak zijn dat uit de hand gelopen meningsverschillen tussen burens.

De gemeente komt in actie als zij een melding binnenkrijgt, en ze voert daarnaast zelf ook controles uit. Dit jaar wordt er bijvoorbeeld extra gekeken naar kamerverhuurbedrijven en onrechtmatige bewoning (bijvoorbeeld van vakantiewoningen). De gemeente heeft verschillende middelen die ze in kan zetten tegen illegale bebouwing,

maar als inwonervan de gemeente hebt u zelf ook rechten en plichten.

Vergunningencheck

Voordat u besluit om bijvoorbeeld een dakkapel, schuurof schuttingte plaatsen, kunt u op www.omgevingsloket.nl bij de vergunningencheck kijken of u een vergunning nodig hebt. Als u dit niet hebt gedaan en het bouwwerk staat er inmiddels, zijn er verschillende mogelijkheden. U kunt achteraf alsnog een vergunning aanvragen. Hier zijn dan wel extra kosten aan verbonden. Of u

kunt het bouwwerk weer afbreken. Als het bouwwerk geen vergunning krijgt en u laat het staan, dan krijgt u te maken met de gemeente, omdat er sprake is van illegale bebouwing.

Wat staat er in de wet?

In de wet staat niet omschreven hoe gemeenten de ruimtelijke- en bouwregelgeving moeten handhaven. Wel geeft de wet bevoegdheden en instrumenten aan de gemeente, zodat zij kan optreden. Ook staat in de wet beschreven dat

Altijd thuis in úw wijk

TE KOOP
055-3550450
VAN VLIET
MAKELAARDIJ O.G.

VAN VLIET
MAKELAARDIJ O.G.

- WONINGMAKELAARDIJ
- BEDRIJFSMAKELAARDIJ
- VERZEKERINGEN

VAN VLIET Actief & Professioneel
MAKELAARDIJ O.G.

Ribeslaan1 (Hoek Jachtlaan) • 7313 GT, Apeldoorn • 055 - 3 550 450 • info@vanvlietmakelaardij.nl • www.vanvlietmakelaardij.nl

MET EEN GOEDE COACH STA JE ER NOOIT ALLEEN VOOR

Uw eigen coach voor alle bankzaken, de Preferred Banker. Wilt u weten wat ABN AMRO Preferred Banking voor u kan betekenen? Dan nodig ik u van harte uit contact op te nemen.

Dirk-Jan van Winkelen
Directeur Preferred Banking, District Apeldoorn
Hofstraat 161, Apeldoorn
Tel.: 055-5777642 of 06-51301607
Email: Dirk.Jan.van.Winkelen@nl.abnamro.com

DE BANK ANNO NU ABN-AMRO

(vervolg van pagina 15)

gemeenten overtredingen moeten beëindigen. De handhavingsregels hiervoor worden per gemeente vastgesteld.

Handhavingsverzoek

Als u als omwonende denkt dat ergens illegaal gebouwd is, kunt u een handhavingsverzoek indienen. De gemeente neemt alleen klachten in behandeling die per brief binnenkomen. Als de gemeente een illegaal bouwwerk constateert, stelt zij een onderzoek in. Dat is bij de wet verplicht gesteld. Doel van het onderzoek is het beëindigen van de illegale situatie. Maar dat wil niet altijd zeggen dat het bouwwerk afgebroken moet worden. Er wordt ook gekeken naar de belangen van de overtreder. Soms wordt achteraf alsnog een bouwvergunning verleend. Dit doet de gemeente bijvoorbeeld als na onderzoek blijkt dat er normaal gesproken een vergunning zou zijn

verleend. Wel betaalt de overtreder dan extra leges. Dit is precies de situatie die in de inleiding werd genoemd. Voor de klager lijkt dit de wereld op z'n kop maar het doel van de wet is een illegale situatie beëindigen en niet het straffen van een overtreder.

Illegale situaties

Als iemand een klacht indient tegen een illegaal bouwwerk, doet de gemeente onderzoeken neemt het college uiteindelijk een afgewogen beslissing waarbij de belangen van alle partijen worden gewogen. Illegale situaties worden altijd aangepakt. In bepaalde gevallen kan het college daarbij wel afwijken van de voorgeschreven regels. Wilt u meer weten over bouwen en het aanvragen van vergunningen? Kijk dan op www.apeldoorn.nl/omgevingsvergunning.

Colofon

Voorzitter:

Cees Kielstra, Bosweg 127b, 7313 CC, tel. 355 55 86

Secretaris:

Peter Essink, Wildernislaan 43, 7313 BD, tel. 355 96 14

Penningmeester:

Chris Laukens, Wildernislaan 9, 7313 BA, tel. 355 72 09

Leden:

Henk Otto, Vonderlaan 1a, 7313 AE, tel. 356 18 91

Laetitia de Roy van Zuydewijn, Elzenlaan 20, 7313 HE, tel. 356 09 02

Cees Hovius, Valkenberglaan 46, 7313 BM, tel. 355 23 01

Arjan Speelman, Seringenlaan 18, 7313 CH, tel. 355 81 30

Website:

www.wijkverenigingbergenbos.nl

E-mail:

wijkbergenbos@hotmail.com

Postadres:

Postbus 2905, 7301 EH Apeldoorn

Wijkagent:

Ronald de Man, tel. 0900-8844

Buitenlijn gemeente Apeldoorn:

tel. 14055

Opmaak en druk:

NetzoDruk Zwolle

tel. 038 - 422 66 37